

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203461
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8814203461.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Jozefa Angeloviča v sporovej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava 829 48, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ Q. C., G.. XX.X.XXXX, K. XXX XX I. G. E., Š. XXX/XX, 2/ Q. C., G.. XX.X.XXXX, K. XXX XX I. G. E., Š. XXX/XX, 3/ B. I., G.. X.X.XXXX, K. XXX XX I. G. E., A. XXX/X, o zaplatenie 3.070,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13C/278/2014-86 z 13.1.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým čo do zvyšku žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania.

Žalovaní v 1. až 3. rade majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol: „Žalovaní v 1., 2. a 3. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu 2879,32 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2879,32 eur od 05.07.2011 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 60 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 30-dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku. Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a. Žalobcovi proti žalovaným v 1. až 3. rade p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 88 %.“

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli dňa 19.06.2006 zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXXXXXX a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru vo výške 100.000 Sk/3.319,39 eur, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť na stavebný úver pod č. XXXXXXXXXXXX vo výške 60.000 Sk/1.991,64 eur. Závazok žalovaného v 1. a 2. rade zo zmluvy bol zabezpečený ručením žalovaného v 3. rade. Žalobca si svoj záväzok riadne splnil a poskytol žalovaným dohodnutý mimoriadny medziúver. Žalovaní však svoj záväzok riadne a včas neplnili, a s jeho plnením sa dostali do omeškania. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžníci podstatne porušili zmluvu, žalobca listom zo dňa 27.06.2011 od zmluvy odstúpil a zároveň žiadal o okamžité vrátenie celého zostatku úveru. Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 2879,32 eur, na zaplatenie ktorého zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade ako dlžníkom z predmetného úverového vzťahu a žalovaného v 3. rade ako ručiteľa. Jedná sa o istinu úveru vo výške 2694,48 eur a o úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 184,84 eur. Do uvedenej sumy súd nezarátal poplatky za vedenie úverového účtu v sume 92 eur a poplatky za upomienky v sume 95,74 eur. V danej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru ku dňu 27.06.2011, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej

splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 27.06.2011, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi nepriznal nárok na vyčíslený úrok z úveru vo výške 3,92 a na úrok z úveru vo výške 7,49% ročne zo sumy 2694,48 eur od 05.07.2011 do zaplatenia a v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. Pokiaľ ide o poplatky za vedenie účtu spolu vo výške 95,74 eur, súd predmetné dojednanie vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za správu úveru uplatneného žalobou v tejto časti zamietol. Súd žalobcovi nepriznal ani nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 92 eur z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Žalobca nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Keďže žalovaní sa so splnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ich súd zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. ale len zo súdom priznanej sumy 2879,32 eur odo dňa 05.07.2011 do zaplatenia a čo do zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Z uplatnenej sumy 3070,98 eur bolo žalobcovi priznaných 2879,32 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 94 % a neúspech 6 %, čo predstavuje úspech žalovaných. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 88 %.

3. Proti rozsudku, čo do jeho zamietavej časti, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd zmenil túto časť rozsudku tak, že žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi 7,49 % p. a. úrok za úver zo sumy 2 694,48 od 28.06.2011 do 04.07.2011 vo výške 3,92 EUR a 7,49 % p. a. úrok za úver zo sumy 2 694,48 EUR od 05.07.2011 do zaplatenia a to všetko v mesačných splátkach po 60 EUR, ktoré splátky sú splatné vždy do 30-dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a aby žalobcovi proti žalovaným v 1. až 3. rade bola priznaná náhrada trov konania aj v rozsahu zvyšných 12 %.

4. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

5. Poukázal na to, že okresný súd nepostupoval správne, keď žalobcovi nepriznal úrok za úver po odstúpení od zmluvy. Okresný súd nepoukázal na žiadne platné právne predpisy, ktoré by priznanie úroku za úver po zosplatnení vylučovali. Žalobca má za to, že naopak existujú platné právne predpisy, ktoré priznanie úroku za úver po zosplatnení úveru podporujú a žalobcovi priznávajú. Poukazuje na ust. § 497 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie priznáva veriteľovi právo požadovať nielen vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, ale zároveň právo požadovať úroky za úver. Pri nároku na úrok za úver nejde teda o žiadnu svojvôľu žalobcu, ale o riadne uplatnenie práva, ktoré mu priznáva platný právny predpis. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka je dlžník od doby poskytnutia peňažných prostriedkov povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Dlžník je teda povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky, a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov. Analogicky túto povinnosť možno vyložiť k ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak dlžník vráti peňažné prostriedky skôr, než bolo dohodnuté, je povinný platiť úroky len do momentu vrátenia peňažných prostriedkov. Podľa žalobcu je nepochybné, že povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. V prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého žalobca odstúpil od zmluvy, zanikol veriteľov nárok na zaplatenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Podľa žalobcu je akékoľvek konanie, ktoré porušuje povinnosť a spôsobuje tým výhodu, v rozpore s dobrými mravmi a bez pochyby je v rozpore s účelom právnych predpisov vzťahujúcich sa na daný právny vzťah. K uvedenému žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.10.2016 sp. zn. XCo/XXX/XXXX. O. ide o nárok na náhradu trov konania, žalobca žiada, aby mu tieto boli priznané aj vo zvyšnej časti 12 %. Rovnako si uplatňuje trovy odvolacieho konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za podané odvolanie.

6. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), v zmysle pravidiel uvedených v § 470 ods. 1, 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu, ako aj na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní vopred a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní boli preskúmané výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

9. Čo sa týka zamietavého výroku, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie pri posudzovaní veci použil správny právny predpis, správne ho vyložil, v rozhodnutí zodpovedal na všetky argumenty, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné. Jeho rozhodnutie je presvedčivé a odvolací súd sa so závermi, ku ktorým súd prvej inštancie dospel a s odôvodnením rozhodnutia vo vzťahu k zamietavému výroku rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a len na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku rozhodnutia k odvolacím dôvodom dodáva:

10. Podstata odvolacích argumentov žalobcu bola koncentrovaná len na tvrdenie o tom, že z právneho predpisu nevyplýva záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že po vyhlásení splatnosti úveru pre porušenie zmluvných povinností žalovanými, nemal by mať nárok na dohodnutý úrok z úveru. Úrok z úveru po vyhlásení splatnosti úveru vyplýva nielen z právneho predpisu, ale aj zo záväzkového vzťahu, ktorý vznikol medzi stranami sporu. Nemôže ísť o žiadnu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V dôsledku porušenia povinnosti zo strany žalovaných nemôže sa veriteľ dostať do horšej situácie, v ktorej by mal mať nárok len na úrok z omeškania.

11. Podľa odvolacieho súdu úverové obdobie, čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, nepatrí medzi podstatné náležitosti úveru. Pokiaľ si zmluvné strany úverovej zmluvy dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom, má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit). Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XObo/XXX/XX, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti dlžník musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický, pretože v opačnom prípade na ťarchu spotrebiteľa by dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpil k tomu, že vyhlásil celý dlh za splatný, t. j. úver zosplatnil, nastúpil režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru. Správne túto situáciu vyhodnotil súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, a v závislosti od toho kvantifikoval sumy, ktoré je možné priznať žalobcovi, a správne uzavrel, že nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania tak, ako to vyplýva z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XObo/XXX/XX.

12. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

13. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania ako rozsudok v týchto výrokoch vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, vrátane osvojenia si jeho dôvodov.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu 100 %.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).